

13. Томахин Г.Д. Реалии – американизмы: Пособие по страноведению. Учебное пособие для институтов и факультетов иностранных языков. М.: Высшая школа, 1988. 239 с.
14. Швейцер А.Д. Теория перевода: статус, проблемы, аспекты. М.: Наука, 1988. 215 с.
15. Conan Doyle A. The Complete Sherlock Holmes. L: Hamlyn Publishing, 1984. 1083p.
16. Guerra A.F. Translating Culture: Problems, strategies and Practical Realities. URL: <https://www.sic-journal.org/ArticleView.aspx?aid=173>
17. Kade, Otto, ed. Probleme des übersetzungswissenschaftlichen Textvergleichs. Leipzig: VEB Verlag Enzyklopädie, 1981. In: Guerra A.F. Translating Culture: Problems, strategies and Practical Realities. URL: <https://www.sic-journal.org/ArticleView.aspx?aid=173>
18. Kinga K. Languages in Translation. Budapest: Scholastica. Unchanged reprint, 2007. 473p.
19. Sir Arthur Conan Doyle. A sátán kutyája. URL: <https://mek.oszk.hu/01700/01718/01718.pd>

УДК 811.511.141'366 (075.8)

DOI: 10.24144/2617-3921.2020.18.111-121

Наталія Нодь

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри угорської філології,
Ужгородський національний університет
orcid.org/0000-0002-2924-7889
м. Ужгород, Україна, +380672113933
kodobocznatalia@freemail.hu*

Система особових імен у народних казках Закарпаття

Анотація. До наймиліших спогадів нашого дитинства належать ті миті, коли на крилах казки ми можемо полетіти у світ уяви. Перечитавши знову ці казки вже як дослідниця, цікаво проаналізувати антропоніми, що в них вживаються. Важливо вивчити мотивацію називання в народних казках, у яких йдеться про минуле угорського народу, адже за допомогою цього можемо детальніше ознайомитися із звичками називання угорського народу.

Збиранням закарпатських народних казок займалося багато дослідників. Визначними є збірники Петра Лизанця та Марії Пунько, Ласло Шандора, у яких знаходимо багато типових, створених закарпатськими угорцями

народних казок. Особливості антропонімів у народних казках збірника казок «Три золоті стріли» Петра Лизанця – виняткові, відображають закарпатський менталітет, спосіб мислення. Власне, можемо знайти серед них майже усі типи власних назв, проте переважну більшість складають «промовляючі імена», і ймовірно причиною цього є те, що з їхньою допомогою краще розуміємо суть повідомлення казки, не кажучи вже про те, що вони роблять твір барвистішим та радіснішим. Ім'я в народній казці та його значення створює єдність. Імена також можуть мандрувати із однієї казки в іншу. У закарпатських народних казках можна помітити, що традиційні імена постійно повертаються. Їхньою характерною особливістю є те, що вони пояснюють, чому героя звать так або інакше. У казках, особливо в їхньому початку, фігурують молодь, як правило діти, ще не дорослі особистості. У першу чергу можемо стверджувати те, що й імена закарпатських народних казок підсилюють фіктивне значення казки. По-друге, у казках відображено вживання угорських імен, яке було притаманне 19 століттю. Зустрічаємо також імена, які утворені за допомогою «фантазії». Називання казок, безумовно, є цікавим та вимагає багато уваги. Їхнє дослідження та класифікація є дуже важливим і своєчасним завданням.

Ключові слова: казка, власні імена, категоризація, називання, промовляючі імена.

Abstract. Among the favourite memories of our childhood are the moments when we can fly into the world of imagination on the wing of a tale. As a researcher I re-read these tales, it is interesting to observe the proper names in them.

It is important to examine the naming motivation of folk tales looking back on the Hungarian past, with we can get to know the naming habits of the Hungarian people. Several people dealt with the collecting of folk tales in Transcarpathia. Outstanding are the collections of Péter Lizanec and Mária Punykó, László Sándor, in which we can find several typical folk tales created by the Hungarians of Transcarpathia. The naming peculiarity of Péter Lizanec's tale collection of Three Golden Arrows is special, it illustrates the Transcarpathian mentality and way of thinking. Almost all types of proper names can be found in them, but typically the largest number are speaking names, and this is probably because they give us a better understanding of the essence of the message of the tale, not to mention making the works more colourful and cheerful.

The name and signifier of folk tales form a unit. The names themselves can also wander from one tale to another. It can be observed in the Transcarpathian folk tales that the traditional names return over and over again. It is a peculiar tendency in these tales to point out why the character is called in some way or other. The beginning of the tale often starts with children, adolescents or just in general, characters that are not adults yet. Firstly, we can say that the names in the folk tales of Transcarpathia strengthen the fictional nature of the tale. Secondly, we can say that in these tales, we can find a reflection of 19th century Hungarian names. We can also find carefully coined “fantasy”- names.

Naming of the tales is definitely interesting and requires a lot of attention. Finding and organizing of the tales is a very important and timely project.

Keywords: tales, personal names, categorization, naming, colloquial names.

Вступ. Один із найзаповітніших спогадів нашого дитинства – це моменти, коли ми можемо полетіти у світ уяви на крилах казки. Перечитавши ці казки у дорослому віці, ми пізнаємо їхній глибший зміст, підтекст, у нас прокидається дитяче відчуття «...кожен, хто читає чи пише казку, стає трохи позачасовим. Його душа, мабуть, зберегла щось від дитини. Грайливість, неупередженість, сприйняття різноманітності світу...» – Тарчої Сабов Тібор [<http://www.tarcsaiszabo.hu/>].

Цікаво спостерігати за власними іменами, знайденими в цих казках, та досліджувати їх. Зацікавлення у напрямку казки, літературознавчі дослідження, у тому числі з точки зору критики, розпочалися з 1990-х років. Згідно з П. Еоврі Вілмо, до надання імен можна віднести використання імен будь-якого літературного твору, що відноситься або до народної творчості, або до художньої поезії [13, с. 266]. Зі сферою літературної ономастики, яку можемо називати народною ономастикою, дослідники займалися меншою мірою. Незважаючи на те, що у серії «Угорські антропонімічні праці» під назвою «*Власні назви в угорських народних казках*» [1, 2, 3] з'явився перелік власних назв 100 збірок казок [2, с. 6671], ще не здійснювалося ґрунтовне дослідження ономастичного матеріалу. На думку Воігт Вільмоша, справжній аналіз власних імен казок ще не розпочався [15, с. 320]. Більшість казкових імен, що вживаються в угорських народних казках, – це описові імена, які пов'язані з давнім називанням і за загальним значенням описують свого власника та представляють його характеристики [14, с. 176]. Поки що результати доводять, що більшість казкових імен – це особисті імена, які здебільшого вигадані та стосуються казкових персонажів.

Аналіз угорських народних казок є неповним, але він існує і все ще зростає, і поки що ніхто не займався ономастичним вивченням закарпатських угорських народних казок, що мотивувало наш вибір теми. Чому необхідно займатися особовими іменами народних казок? На нашу думку, важливо у першу чергу займатися дослідженням казки, адже вона «... така у сьогоднішній, як покинутий, таємничий сад. Ті, хто покинули, це діти. ...зник дитячий читач...» [8, с. 5]. Ймовірно, це усе можна пояснити розвитком техніки, і ми усі погоджуємося в тому, що це те, що залишає слід і на читацьких звичках дітей. Габрієлла Комаромі, з точки зору дослідження казкової літератури, пише наступне: «Сад» був покинутий, але чому таємничий? Критик, історик літератури, літературознавець так рідко заходять сюди, ніби ключ закопаний, а вхід заріс плющем. [...] Але в сьогоднішній, здається, ніби той старий, іржавий ключ знайшовся» [8, с. 6]. Це дослідження також спрямоване на усунення цих недоліків.

З кінця 1960-х років розпочався систематизований збір творів усної народної творчості під керівництвом кафедри угорської філології Ужгородського національного університету, результатом якого стала публікація у 1973-му збірки казок «Три золоті стріли». Казки, що вміщені до збірки, були зібрані тодішніми викладачами кафедри в угорськомовних населених пунктах Закарпаття. У казках розкриті різні теми. Починаючи від казок із фантастичними елементами, про народну справедливість, через казки про хитрість, аж до історій місцевого значення про шахтарів. Наше дослідження спрямоване на повне представлення власних імен, знайдених у казках.

Під час фіксації усіх назв, що містяться у збірці казок «Три золоті стріли», ми не змінювали правопис, у всіх випадках відображена записана форма.

У зібраному матеріалі, особові власні назви зустрічалися часто, тому в межах великих категорій, нам вдалося виокремити і менші категорії теж. Типи, створені таким чином, не є жорсткими, оскільки часто не можна однозначно визначити, до якої категорії належить ім'я; або належить до кількох категорій, або до жодного зазначеного типу. Як приклад, можемо навести у особових назвах, що належать до категорії описових імен, *Larunyiska*, яке вказує на походження і на зовнішні якості.

У межах особових імен можемо виокремити три великі категорії, детальний аналіз яких засвідчує цікаві дані.

Імена, що вказують на якусь властивість (описові)

У народних казках часто фігурують такі власні назви, які містять багато інформації, ілюструють характеристику казкового персонажа. Фахова література цей тип імен називає описові чи імена, що вказують на якусь властивість. На думку Яноша Лукача, «...це форматування фігури, характеристика іменами... привчає читачів до мовної та логічної винахідливості, ...відходить від звичок традиційного називання» [<http://www.tarcsaiszabo.hu/>].

Персонажі казок мають характерні властивості, цим можна пояснити, що більшість казкових імен – описові імена. Бауко класифікує описові імена за мотивом називання. [4, с. 104–107]. Згідно з цією класифікацією, описові імена зі збірки казок «Три золоті стріли» можна згрупувати наступним чином.

1. Імена, що вказують на зовнішні властивості (ріст, голова, обличчя, очі і т.д.):

Bányarém „Egy feneketlen akna mélyén lakott a **Bányarém**, s egyszer csak híre szállt, hogy megunván hosszú tétlenségét, ismét bosszút esküdött a bányászok ellen.” [7, с.40.]

Kormoska „A sok-sok korom tetőtől talpig belepte, ezért aztán csak **Kormoskának** hívták az új szolgálót palotaszerte.” [7, с. 6.]

Tündöklő János „*Biz olyan gyönyörű legényt még nem látott a világ! Nem is hívták másként, csak **Tündöklő Jánosnak**, mert ha nézni lehetett a napba, hát az ő tündöklő szemébe senki sem tekinthetett bele.*” [7, c. 46.]

Veres király „*Az öreg **Veres király** megörült a vendég királyfinak, és fényes báli mulatságot rendezett tiszteletére.*” [7, c. 17.]

Zabszem Jankó „*Azért hívták **Zabszem Jankónak**, mert a zabföldön született, és sose nőtt nagyobbra egy zabszemnél.*” [7, c. 15.]

2. **Імена, що вказують на внутрішні властивості:**

Április Bolondja *Hé, komám, Bolond Istók, mikor házasodsz meg? – kérdezte tőle egyszer **Április Bolondja** a tótágasi templomtoronyból.*” [7, c. 43.]

Bolond Istók „*Ilyen bolondos legény volt **Bolond Istók**.*” [7, c. 43.]

Együgyű Erzsók *No, bezzeg amikor felébredt **Együgyű Erzsók**, nem ismert magára!*” [7, c. 30.]

Gonosz János „*Egy kis házhoz értek, bekopogtak, szállást kértek. De vesztükre tették, mert **Gonosz János** lakott a házban.*” [7, c. 11.]

Málé Mária „*Jankó király megfogadta udvari hátramoszdítójának, és hozzáadta feleségül **Málé Matyi** legmálébb leányát.*” [7, c. 20.]

Okos Marinka – „***Marinkának** hívták a legkisebb lányt, ügyes és okos teremtés volt,...*” [7, c. 11.]

3. **Імена, що стосуються типової звички чи діяльності:**

Kilenc „*De ne búsulj, mert a kilencedik fiad hozza meg a szerencsédet. Ő lesz a kilencedik, hívjátok tehát **Kilencnek**.*” [7, c. 113.]

Vasbólvaló János „*– Jól van, édes gazdám – mondta a táltos – , látom, **Vasbólvaló Jánosnál** is vasgyúróbb lettél.*” [7, c. 79.]

4. **Імена, що вказують на сімейний стан:**

Árva Mariska „*A gonosz mostoha még a házból is kiűzte őket, Ferkónak az istállóban, **Árva Mariskának** pedig a tyúkólban kellett hálnia.*” [7, c. 57.]

5. **Імена, що вказують на професійне заняття:**

Aranykezű János „*Ettek-ittak ragyásig, és közben egyre **Aranykezű Jánost** éljenezték.*” [7, c. 85.]

Patkó Bandi „*– **Patkó Bandi** nem bántja a szegényeket – feleli a szegény asszony...*” [7, c. 115.]

Táltosvitéz „*– Vitéz Táltos, **Táltosvitéz!** – kiáltotta, és hívására a táltos ló nyomban megjelent előtte.*” [7, c. 81.]

Vitéz Táltos „*...De ha mégis szükséged lenne rám, csak annyit kiálts: „**Vitéz Táltos, Táltosvitéz!**” – és nyomban nálad termék.*” [7, c. 81.]

6. Імена, які вказують на походження, стать: *Burkus király, Kiserdő királya, Kőerdő királya, Lapunyiska, Szarvasok királya, Virág János Virág Péter.*
(6)

7. **Імена невідомого походження:**

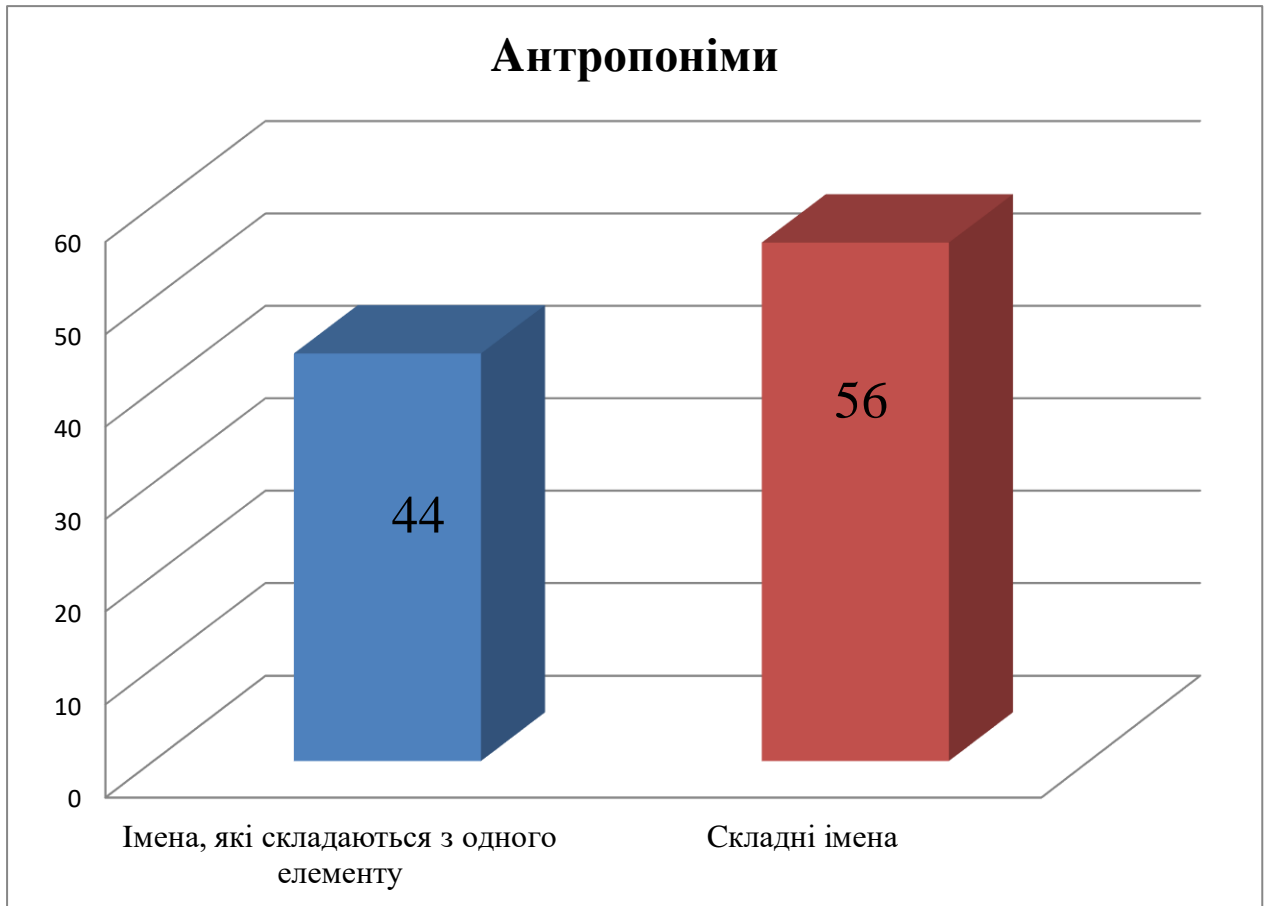
Fekete király – „*A százegyedik csata után azt mondta az öreg király, akit a hős királyfi a Fekete király ellenébe megsegített, hogy hálából néki adja a legkisebbik hajadonka lányát...*” [7, c. 66.]

Fehér király „*De a Fehér király és a Fekete király nem nyugodott bele a vereségbe, még nagyobb hadat gyűjtöttek, és újból hadat üzentek.*” [7, c. 84.]

Серед антропонімів зустрічаються імена, які складаються з одного елементу та складні імена також. Імена, які складаються з одного елементу здебільшого справжні особові імена (11), натомість складні імена – казкові імена (27). Один із членів складного імені здебільшого вказує на якусь властивість (напр. *Bolond Istók, Tündöklő János*).

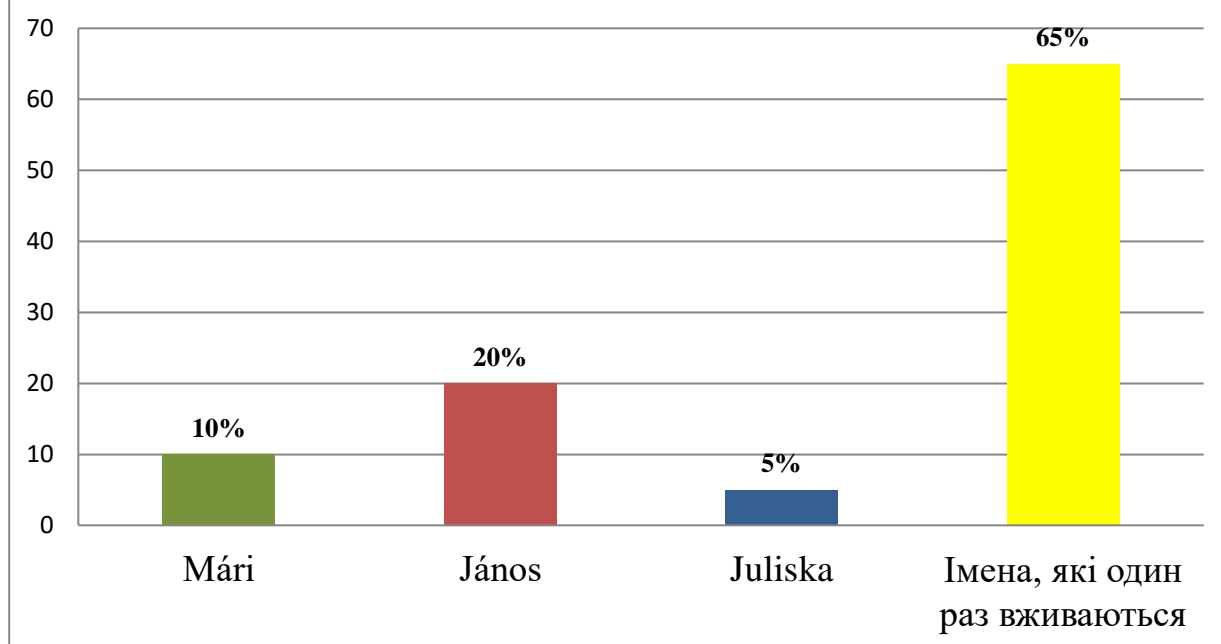
Антропоніми

Вищезазначена діаграма добре ілюструє, що у народних казках у більшості наявні *складні імена* (27 імен – 56%, напр. *Aranykezű János*, *Virág Péter*, *Veres király*) і за ними слідує імена, що складаються з одного елемента (21 ім'я – 44%, напр. *Juliska*, *Kormoska*, *Hold*).

У випадку особових імен я дослідила і те, скільки разів вживається кожне ім'я у казках. Більшість імен зустрічаються лише в одній казці: *Burkus király*, *Sári*, *Patkó Bandi* stb. Кілька імен вживаються у чотирьох казках. Таким є *János*, яке зустрічається у чотирьох казках (*Tündöklő János*, *Az aranykezű legény*, *Virág János*, *Marinka*), *Mári* вживається у трьох казках (*Mári*, *Sári*, *Juliska*, *Jankó*, *Mári és a zsványok*, *Bolond Istók*), а *Juliska* натомість зустрічається у трьох казках (*Mári*, *Sári*, *Juliska*, *Julika királyné*).

Вживання імен в казках

Імена, що містяться у закарпатських угорських народних казках, варто взяти до уваги і з точки зору експресивності імені. Згідно з Ковальовським, роль може відігравати довжина імені, співвідносність голосних і приголосних та їхнє чергування. Що стосується імен оповідачів, то асоціації, створені за допомогою фонетичної форми, як правило, є визначальними. Глибокі голосні здатні виражати серйозність і похмурість (*Árva Mariska, Gonosz János, Zabszem Jankó*), натомість високі голосні можуть виражати веселість, бадьорість (*Együgyű Erzsók, Juliska, Virág Péter*).

Янош Бауко займається у своїй праці прізвиськами в казках, їхнім настроєм та стилем. На його думку, прізвисько *Tillinkó Jankó* („*Nosza, amikor Jankó már jó élesre köszörülte a fejszét, levette az ajtót a sarkáról, és a vállára vette, úgy indult az asszony után.*” [7, с. 90.]) синонімізмом лексеми *buta* (дурний), але звуковою формою, евфемістичним звуковим впливом, повторенням мелодійного *l* підсилює негативний зміст [4, с. 104–107]. У закарпатських народних казках в імені *Tündöklő János* („*Biz olyan gyönyörű legényt még nem látott a világ! Nem is hívták másként, csak Tündöklő Jánosnak, mert ha nézni lehetett a napba, hát az ő tündöklő szemébe senki sem tekinthetett bele.*” [7, с. 46.]) за допомогою форми та значення переднього складу також виражається щось чудове, що ще більше підсилюється повною формою імені.

Казкові імена часто є добрими, зменшувальні форми зустрічаються у кожному казковому жанрі [16, с. 120]. У закарпатських народних казках часто вживаються зменшувальні форми. Вони наявні як у справжніх особових іменах *Mariska* („*Abban a faluban lakott egy özvegyember meg egy özvegyasszony. Az embernek két gyermeke volt: Ferkó és Mariska. Az asszonynak csak egy, azt is*

Mariskának hívták,...” [7, с. 56.]), *Juliska* („*Megörült a legény, karjába kapta Juliskát, aki átlátott a szitán, és megértette, hogy a legény csak bolondozott.*” [7, с. 71.]), так і в описових іменах. Наприклад, в особовому імені *Kormoska* („*A sok-sok korom tetőtől talpig belepte, ezért aztán csak Kormoskának hívták az új szolgálót palotaszerte.*” [7, с. 6.]) зменшувальний суфікс-*ka* робить негативне звучання глибокого голосного імені більш ласкавим, значення якого, що його власник постійно у попелі та брудний.

Ще одним важливим критерієм настрою є грайливість (тотожні форми, заміна букв та складів), а також хороше звучання імен. Цей варіант також можна знайти в іменах казок збірки: *Petykó* (– „*Egy szép napon Petykó és Matykó felkerekedtek Péterfalváról, és ellovagoltak a paládi erdőbe az okos szépség látására.*” [7, с. 68.]), *Matykó* („*Egy szép napon Petykó és Matykó felkerekedtek Péterfalváról, és ellovagoltak a paládi erdőbe az okos szépség látására.*” [7, с. 68.]).

Часто вживаються у казках такі імена, які виражають перебільшення, їх Бауко називає „гіперболічними прізвиськами” [4, с. 108–109]. Приклади цього також можна знайти у матеріалі казок. Напр.: *Tündöklő János, Világszép*.

Фіктивні імена найчастіше знаходимо в казках, романтичних епосах і драмах, а також гумористичних, сатиричних жанрах. Справжні імена та елементи надають вигляд достовірності, тому реалістичні напрями полюбляють цю форму називання. Улюбленим власним ім'ям народних казок є *János*, а також його зменшені форми. До кінця 19 століття ім'я *János* було одним з найнавантажениших чоловічих імен. «Народна казка є спільним продуктом феодального селянського суспільства і сильно відображає його спосіб життя, духовні та релігійні вірування, традиційну практику називання.» [13, с. 152]. Крім обов'язкових формотворчих елементів, імена також можуть мандрувати з однієї казки в іншу. У закарпатських казках найчастіше використовуються власні імена *János* і *Juliska* та їхні змінні форми. У досліджуваних нами казках типовими формами вживаються імена *János-a*, *Jankó-ja*, *Jancsi-ja*. Якщо головний герой має односкладове чи двоскладове ім'я, найчастіше його звать *János* (*Tündöklő János, Az aranykezű legény, Virág János, Marinka*) чи *Jankó* (*Zabszem Jankó, Jankó, Mări és a zshiványok*).

Це саме спостерігаємо у випадку імені *Juliska*. Вживається у формі *Julika* („*A király igencsak megörült a két királyfinak, és azontúl a tenyerén hordozta a tündérszép Julika királynét.*” [7, с. 102]) і *Juliska* („*Megörült a legény, karjába kapta Juliskát, aki átlátott a szitán, és megértette, hogy a legény csak bolondozott.*” [7, с. 71]) також.

У закарпатських народних казках також можна помітити, що традиційні назви з'являються знову і знову, уособлюючи традиційні типи (*Julika királyné, Együgyű Erzsók, Zabszem Jankó*).

Характерна особливість, що вони прояснюють, що персонажа звать так чи інакше. *Kormoska* отримав своє ім'я за професією, адже: «Щодня йому потрібно було чистити пічні труби. Він покривався від п'яток до макушки сажею, тому після того його називали лише *Kormoska*.» [7, с. 6] *Zabszem Jankó*

отримав своє ім'я через зріст, адже «...народився на вівсяному полі, і ніколи не виріс більшим за вівсяне зерно» [7, с. 15].

Часто героями є маленькі істоти, не лише гноми, а дійсно маленькі тварини: мураха, миша, риба, птахи і т.д. Вони надають казці зменшувальної ознаки: *bárányka* (баранчик) /замість баран/, золота рибка /замість риба/ і т.д.

У казці, особливо на її початку, героями виступають молодь, діти, ще не дорослі. Характерним є наприклад, що молодий герой рятує тварину, таким чином вона стає його помічником у дорослому віці. Для найменування майбутнього героя природнішим є прізвисько чи зменшувальне ім'я, ніж точне особове ім'я. Не випадково, що *Zabszem Jankó*, після того як врятує дочку короля змій, стає у кінці казки *János királly*.

Висновки. Можемо побачити, що система власних назв збірки закарпатських угорських казок «Три золоті стріли» винятково багата, їхнє значення різноманітне. Особливу увагу ми зосередили на значення імен, адже це зберігає їхнє особливе минуле, яке найбільше відокремлює цю групу від загальних імен.

Можемо підсумувати, що у збірці казок «Три золоті стріли» зустрічається багато особових імен.

У дослідженні ми зосередилися на детальному аналізі лише кількох питань, на декілька тільки вказали. На інші питання ми тільки посилалися, без повноти розкриття. Проте на їхній основі ми можемо відзначити дві особливості. По-перше, імена закарпатських народних казок також підсилюють фіктивне значення казки. По-друге, у казках бачимо відображення вживання імен 19-го століття, однак знаходимо і дуже добре сформовані описові імена.

ЛІТЕРАТУРА

1. Balázs Géza. Tulajdonnevek a magyar népmesékben II. MND. 30. Budapest: ELTE Magyar Nyelvészeti Tanszékcsoport Névkuató Munkaközössége, 1983. 252 o.
2. Balázs Géza–Barati Antónia–Robert Wolosz. Tulajdonnevek a magyar népmesékben IV. MND. 80. Budapest: ELTE Magyar Nyelvészeti Tanszékcsoport Névkuató Munkaközössége, 1989. 239 o.
3. Balázs Géza–Várkonyi Ildikó. Tulajdonnevek a magyar népmesékben III. MND. 72. Budapest: ELTE Magyar Nyelvészeti Tanszékcsoport Névkuató Munkaközössége, 1987. 198 o.
4. Bauko János. Beszélő ragadványnevek a magyar népmesékben. *Névtani Értesítő*. 2005. № 27. 102–110. o.
5. J. Soltész Katalin. A tulajdonnév funkciója és jelentése. Budapest, Akadémiai Kiadó, 1979. 206 o.
6. Kálmán Béla. A nevek világa. Debrecen: Csokonai Kiadó, 1989. 206 o.

7. Kárpátaljai magyar népmesék. Szerk.: Lizanec Péter. Ungvár: Kárpáti Kiadó, 2019. 244 o.
8. Komáromi Gabriella. A gyermekkönyvek titkos kertje. Tanulmányok, esszék, kritikák. – Budapest: Pannonica Kiadó, 1998. 409 o.
9. Kovalovszky Miklós. Az irodalmi névadás. *MNyTK* 1934. № 34. 35–45. o.
10. Magyar grammatika. Szerk.: Keszler Borbála. Budapest: Nemzeti Tankönyvkiadó, 2000. 576 o.
11. Marosi Teréz. Tulajdonnevek a magyar népmesékben. *Magyar Névtani Dolgozatok*. № 13. 1981. 124–128 o.
12. P. Eőry Vilma. A népköltészet és a népnyelv hatása az irodalmi névadásra. *Magyartanítás*. Budapest, 2005. 266–74. o.
13. Rácz Borbála. Interjú Tarcsai Szabó Tiborral. Kézirat, 2007. 98 o. Офіц. веб-сайт. URL: <http://www.tarcsaiszabo.hu/>
14. Tolnai Vilmos. Beszélő nevek. *Magyar Nyelv*. №27. 1931.176–179 o.
15. Voigt Vilmos. A magyar mesei tulajdonnevek kis onomasztikája. *Névtani Értesítő*. №10. 1985.116–127 o.
16. Voigt Vilmos. Tulajdonnevek a magyar népmesékben. *Névtani Értesítő*. №15. 1993. 317–320 o.

УДК 81'373.421

DOI: 10.24144/2617-3921.2020.18.121-131

Галина Онищак

*кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської філології
ДВНЗ «УжНУ»*

orcid.org/0000-0002-5133-4313

Ужгород, Україна, +38(099) 041 77 63

halyna.onyshchak@uzhnu.edu.ua

Діана Смужаниця

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов ДВНЗ «УжНУ»

orcid.org/0000-0002-3342-6927

Ужгород, Україна, +38(050)6550039

diana.smuzhanytsya@uzhnu.edu.ua

Особливості переносних значень іменників на позначення зла в сучасних французькій та українській мовах

Анотація. Стаття присвячена зіставному дослідженню переносних значень іменників на позначення зла в сучасних французькій та українській мовах. Міжмовне зіставлення проводиться за допомогою методики